

magtpaaliggende, at sagen om opdyrkning fremmes i henhold til lagtingets forslag“ og „at tinget indtrængende fraraader, at denne sag (direkte statsbidrag til opdyrkning) sættes i forbindelse med spørgsmaalet om tilvejebringelse af jord til opdyrkning.“

I samme samling vedtog lagtinget følgende 3 efternævnte forslag udarbejdede af lagtingskommissionen med de af tinget gennemførte ændringer, nemlig „Udkast til lov for Færøerne 1, om haugers styrelse og drift 2, om hegn og markfred og 3 om grandestævne. (Lagtingstidende 1930, side 79—81).

I lagtingssamlingen 1931 beklager tinget sig i en til landbrugsministeriet stillet betænkning over at ministeriet har stillet de tre sidstnævnte lovforslag i hero indtil den i 1930 nedsatte kommissionsbetænkning foreligger (lagtingstidende 1931, side 124—125).

I samme samling vedtog lagtinget en meddelelse fra landbrugsministeriet om at staten var villig til i 3 aar at yde et aarligt tilskud paa 10,000 kr. som direkte bidrag til opdyrkning. (Lagtingstidende 1932, side 134).

Endelig modtog lagtinget i tingsamlingen 1933 „Betænkning afgivet af det af langbrugsministeriet under 14. juli 1930 nedsatte udvalg angaaende en særlig lovgivning, sigtende til fremme af opdyrkingen paa Færøerne, indeholdende: Udkast til lov for Færøerne om jordbrugets fremme, forslag til ændringer i lov for Færøerne nr. 125 af 20. april 1926 om udskiftning, forslag til ændring i udkast til lov for Færøerne om haugers styrelse og drift og forslag til ændring i udkast til lov for Færøerne om hegn og markfred.“

Hvad først angaar regeringsudvalgets ændringer til lagtingets i 1930 vedtagne 2 lovforslag, haugeloven og hegnsløven, til grandestævneløven er endda ingen ændringer foreslaaede, kan mindretallet ikke anse disse for saa væsentlige, at det af den grund skulde have været nødvendigt at forbeholde deres ophøjelse til lov og ydermere bebyrde tinget med en ny bearbejdning af disse vidtomfattende lovforslag, som allerede i adskillige forudliggende samlinger har lagt beslag paa en saa stor del af tingets arbejdsstof og som tinget i indeværende samling vanskelig kan afse tid til en fornyet gennemgaaelse af.

Mindretallet maa føle sig brøstholdent ved at regeringsudvalget aldeles ikke har paaagtet at lagtinget i 1930, paa forhaand før det gav sit bifald til valg af lagtingsmedlemmer til udvalget, *indtrængende fraraadede at sætte sagen om direkte statsbidrag til opdyrkning i forbindelse med spørgsmaalet om tilvejebringelse af jord til opdyrkning.* Udvalget er tværtimod denne lagtingets beslutning gaaet helt uden for den af lagtinget tiltænkte ramme idet hele det færøske jordegods (odelsgods, kongsgods, præstegods og træer) er indraget i et eneste lovforslag, under navn af „Lov for Færøerne om jordbrugets fremme“, og deri foreslaaet ændringer af en fuldstændig omvæltende karakter i det færøske landbrugs retsforhold.

I fald regeringsudvalgets forslag tiltrædes, afskærer tinget sig fra, som oprindelig tiltænkt, at behandle bl. a. lagtingskommissionens forslag vedrørende „udkast til lov angaaende statens fæstegods paa Færøerne“ og „udkast til lov om salg af de præsteembederne paa Færøerne tillagte ejendomme“, hvilke tvende lovudkast det var lagtingets hensigt efter afslutningen i 1930 efter færdigbehandlingen af haugeloven, hegnsløven og grandestævneløven, at fortsætte behandlingen af samlingen i 1931.

Hele den af lagtinget fulgte forretningsgang og siden paatænkte, vedrørende lagtingskommissionens arbejder, vil derved blive forrykket.

Landbrugsministeriet angiver som hovedmotiv til nedsættelse af regeringsudvalget „at det er meget vanskeligt for den enkelte mand at komme i besiddelse af jord“ (jævnfør lagtingstidende 1930, side 83).

Der har ikke hidtil for udvalget foreligget oplysninger der konstaterer et saadant forhold. Ved Sagens første behandling i tinget fremsatte nedenundertegnede Jóannes Patursson mundtligt forslag om at tinget fremskaffede oplysning om hvormange færøske husfædre der var i besiddelse af jord i forhold til jordløse husfædre m. v. En saadan statistik er endnu ikke fremskaffet, men mindretallet nærer ingen tvivl om, i fald en saadan statistik tilvejebringes, at det da vil vise sig at de jordbesiddende husfædres antal prosentvis langt overstiger jordejendomsbesiddernes antal i de andre nordiske lande.

Mindretallet maa, i henhold til foranførte, gaa ud fra at regeringsudvalgets forslag ikke er tilstrækkeligt motiveret, og at der ikke har været nødvendig basis for udvalgets voldsomme indgreb i færøsk jordbrugsret.

Noget helt andet er dette, at selve fremgangsmaaden med erhvervelse af jord til opdyrkning, lovmæssig formuleres i en mere tidssvarende form end den nuværende lovgivning bestemmer. Angaaende denne nødvendige omformning vil mindretallet i hovedsagen henholde sig til hvad der indeholdes i lagtingskommissionens forslag side 200—203.